

**Вони загинули за Україну.
Військовослужбовці,
удостоєні звання Герой
України посмертно (2022 рік).
Збірник інформаційних
матеріалів**

Анотація

Збірник містить біографічні дані, інформацію щодо проходження військової служби, участі у бойових діях та обставин загибелі військовослужбовців Збройних Сил України, удостоєних звання Герой України посмертно у 2022 році. Список складено на основі оприлюднених Указів Президента України.

ВОНИ ЗАГИНУЛИ ЗА УКРАЇНУ

**ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ,
УДОСТОВЕНІ ЗВАННЯ ГЕРОЙ
УКРАЇНИ ПОСМЕРТНО
(2022 рік)**

ЗБІРНИК ІНФОРМАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ — 2024

УДК 355:359.05(477)

В 73

*Рекомендовано до видання науковою радою
Науково-дослідного центру гуманітарних проблем Збройних Сил України
(протокол №2 від 27 лютого 2023 р.)*

Рецензентка:

Чепелева Н. В. — дійсна членкиня НАПН України, докторка психологічних наук, професорка, заступниця директора з науково-дослідної роботи Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України.

Вони загинули за Україну. Військовослужбовці, удостоєні звання Герой України посмертно (2022 рік): Збірник інформаційних матеріалів. — Київ: «Центр учбової літератури», 2024. — 74 с.

ISBN 978-611-01-3248-0

Збірник містить біографічні дані, інформацію щодо проходження військової служби, участі у бойових діях та обставин загибелі військовослужбовців Збройних Сил України, удостоєних звання Герой України посмертно у 2022 році. Список складено на основі оприлюднених Указів Президента України.

УДК 355:359.05(477)

ISBN 978-611-01-3248-0

© Науково-дослідний центр гуманітарних проблем Збройних Сил України, 2024..

Зміст

Вступ.....	6
Адамовський Олег Олегович.....	7
Балюк Володимир Петрович.....	8
Бедзай Ігор Володимирович.....	9
Білоконь Максим Віталійович.....	10
Блоха Юрій Ігорович.....	11
Бобанич Тарас Миколайович.....	12
Бондарук Віталій Анатолійович.....	13
Бохонок Віталій Володимирович.....	14
Бринжала Олександр Петрович.....	15
Вагоровський Едуард Миколайович.....	16
Васильєв Дмитро Миколайович.....	17
Васіч Сергій Вікторович.....	18
Верхогляд Андрій Леонідович.....	19
Волков Євгеній Володимирович.....	20
Гарбуз Олександр Русланович.....	21
Гегечкорі Олег Іродійович.....	22
Григор'єв Олександр Олександрович.....	23
Гудзь Валерій Федорович.....	24
Дерусова Інна Миколаївна.....	25
Єрко В'ячеслав Володимирович.....	26
Івашко Андрій Олександрович.....	27
Капічун Олександр Валерійович.....	28
Коломієць Дмитро Валерійович.....	29
Корнійчук Богдан Сергійович.....	30
Корпан Олександр Богданович.....	31
Котенко Сергій Леонідович.....	32
Кулик Сергій Григорович.....	33
Лабунський Олександр Миколайович.....	34

Літун Андрій Миколайович.....	35
Лук'янович Олександр Володимирович.....	36
Люташин Андрій Олександрович.....	37
Макшишко Денис Костянтинович.....	38
Мариняк Олександр Мирославович.....	39
Марценюк Роман Юрійович.....	40
Матуляк Геннадій Васильович.....	41
Мовчан Віталій Анатолійович.....	42
Мрочко Костянтин Васильович.....	43
Несольоний Михайло Михайлович	44
Ніконов Микола Артурович.....	45
Нікончук Андрій Валерійович.....	46
Норов Андрій Олексійович.....	47
Оксанченко Олександр Якович.....	48
Оцерклевич Віктор Ярославович.....	49
Пархоменко Сергій Ігорович.....	50
Пархомук Віталій Васильович.....	51
Радіонов В'ячеслав Денисович.....	52
Русник Роман Васильович.....	53
Сапило Віталій Романович.....	54
Сбитов Павло Олегович.....	55
Свинчук Олег Анатолійович.....	56
Сенюк Олексій Олександрович.....	57
Середюк Єгор Васильович.....	58
Скакун Віталій Володимирович.....	59
Скобля Олексій Миколайович.....	60
Слісарчук Артем Олександрович.....	61
Сова Сергій Олександрович.....	62
Ступак Юліан Юрійович.....	63
Ступницька Катерина Вікторівна.....	64

Тарабалка Степан Іванович.....	65
Українець Владислав Петрович.....	66
Усов Павло Віталійович.....	67
Ханін Андрій Павлович.....	68
Хоменко Андрій Вікторович	69
Цюпак Олександр Сергійович.....	70
Цюрик Микола Володимирович.....	71
Чобану Степан Іванович.....	72

Вступ

Вони загинули за Україну... Герої, не романтизовані з книжок, а виховані поруч із нами. Які з перших днів повномасштабного вторгнення російських військ в Україну 24 лютого 2022 року встали на захист державного суверенітету та територіальної цілісності України, зберегли вірність військовій присязі і віддали свої життя за наше майбутнє, за можливість мирно жити на своїй землі.

У деяких із них через різні обставини була можливість залишитись вдома, проте вони зробили свій вибір – піти захищати свій народ, свою Батьківщину. Люди різного віку і різних професій, кадрові військові і вчорашні цивільні, які одягли військову форму, чоловіки і жінки.

Серед Героїв України, яким посмертно було присвоєно це високе звання протягом 2022 року, наймолодшому виповнилося лише 19 років – це Олександр Гарбуз, солдат, оператор протитанкового ракетного комплексу 93 окремої механізованої бригади «Холодний Яр». Найстаршим був 58-річний Степан Чобану, майор, військовий льотчик 831 бригади тактичної авіації Повітряних Сил. Є серед них і дві жінки, які віддали свої життя, рятуючи поранених бійців. Це 25-річна Катерина Ступницька, сержант, санінструктор механізованого батальйону 14 окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого і 51-річна Інна Дерусова, сержант медичної служби 58 окремої мотопіхотної бригади імені гетьмана Івана Виговського.

Відважні українські воїни стали символом гідності, кожен із них вчинив подвиг, повставши проти насилля та несправедливості, віддавши життя за нову, відроджену Україну. Їхні подвиги надихають сотні тисяч українців на боротьбу з російською агресією.

Український народ віддає їм шану. Сьогодні імена загиблих Героїв звучать у назвах вулиць різних міст і селищ України. А ім'я Героя України полковника Ігоря Бедзая Указом Президента України від 24 червня 2022 року присвоєно 10 морській авіаційній бригаді Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Молитвою, добрим словом згадаймо Героїв, які боролися і віддали життя за долю України і наше майбутнє. Вічна пам'ять та слава Героям!

АДАМОВСЬКИЙ ОЛЕГ ОЛЕГОВИЧ

Майор, 92 окрема механізована бригада імені кошового отамана Івана Сірка Сухопутних військ Збройних Сил України.

Олег Адамовський народився 21 січня 1992 року у селі Урожайне Донецької області.

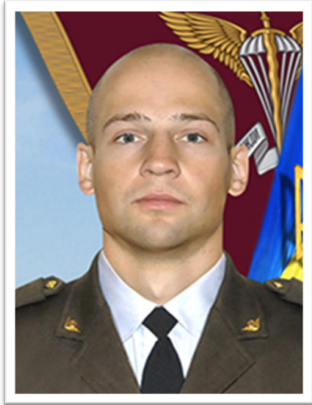
2014 року з відзнакою закінчив Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Служив у складі 92 ОМБр, брав участь у бойових діях під

час проведення АТО та ООС.

Під час повномасштабного вторгнення російських військ в Україну військові частини Оперативного командування «Схід» вели запеклі бої на Слобожанському напрямі. Противник закріпився в північній частині міста Ізюм та не полишав спроб щодо його захоплення. Російські окупанти здійснювали безліч мінометних та артилерійських обстрілів по житловим районам Харкова, Чугуївському району, Ізюму та Дергачам. Українські військовослужбовці давали гідну відсіч ворогу. 12 березня під час одного з боїв за Харків група під командуванням майора Адамовського, виконуючи бойове завдання, натрапила на ворожу засідку. Прикриваючи відхід побратимів, Олег Адамовський був смертельно поранений, та врятував від невідворотної загибелі підлеглий особовий склад та бойову техніку.

14 березня 2022 року нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

Указом Президента України №201/2022 від 2 квітня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі майору Адамовському Олегу Олеговичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

БАЛЮК ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ

Сержант, 80 окрема десантно-штурмова бригада Десантно-штурмових військ Збройних Сил України.

Володимир Балюк народився 31 серпня 1996 року у селі Сереховичі Волинської області.

Закінчив Луцький національний технічний університет. 2016 року підписав контракт із Збройними Силами України.

Проходив службу на посаді головного сержанта десантно-штурмової роти 80 ОДШБр. Брав участь у бойових діях під час проведення АТО та ООС.

З початком російського вторгнення в Україну брав участь у бойових діях на території Херсонської та Миколаївської областей. 5 квітня 2022 року підрозділ, у складі якого Володимир Балюк командував штурмовою групою, вів наступальні дії. Десантники мали закріпитися в околицях населеного пункту Нововознесенське Херсонської області. Однак противник, щоб зірвати український наступ, кинув назустріч танки, бронетехніку та чимало живої сили. Зав'язався важкий бій, під час якого штурмова група сержанта Балюка знищила 4 БМД та багато окупантів. Ворожа контратака захлинулася. Ворог почав відступати, прикриваючи свій відхід вогнем з усього наявного озброєння. Саме у цей момент Володимир Балюк дістав смертельне осколкове поранення. Він боронив країну від ворога до останньої хвилини.

Указом Президента України №233/2022 від 12 квітня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі сержанту Балюку Володимир Петровичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

БЕДЗАЙ ІГОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

Полковник, начальник служби безпеки польотів – старший інспектор-льотчик Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Ігор Бедзай народився 20 липня 1972 року у Миколаєві.

Закінчив Сизранське вище військово-авіаційне училище льотчиків (1993) та виявив бажання проходити службу в рідній Україні.

Служив у 555 протичовновому змішаному авіаційному полку (м. Очаків). З 2004 року – у 10 морській авіаційній бригаді (смт Новофедорівка, АР Крим). Був заступником командира з льотної підготовки, з березня 2014 року – командир бригади.

У березні 2014 року, ризикуючи життям, забезпечив перебазування із заблокованого російськими військами аеродрому в Новофедорівці на аеродром Кульбакине під Миколаєвим 10 одиниць авіатехніки. У Криму залишилися тільки несправні машини. 21 серпня 2014 року Ігор Бедзай був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Під час проведення АТО та ООС здійснював вильоти, доставляючи особовий склад та вантажі в райони ведення бойових дій. 2019 року переведений на вищу посаду в Командування Військово-Морських Сил (Одеса).

7 травня 2022 року під час пошуково-рятувальних заходів у районі гирла р. Дунай Мі-14ПС полковника Бедзая, завдяки його філігранній майстерності, вдалося вивернутися після двох пострілів гарматою з ворожого винищувача Су-30. Проте випущена з цього ж літака керована ракета уразила вертоліт. Усі, хто перебував на борту, загинули.

Указом Президента України №327/2022 від 11 травня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане служіння Українському народу полковнику Бедзаю Ігорю Володимировичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

24 червня 2022 року Указом Президента України ім'я Героя України полковника Ігоря Бедзая присвоєно 10 морській авіаційній бригаді Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

БЛОКОНЬ МАКСИМ ВІТАЛІЙОВИЧ

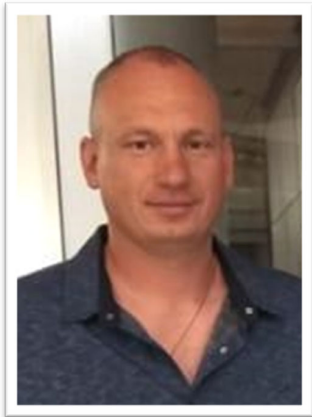
Старший лейтенант, командир танкової роти, 1 окрема танкова Сіверська бригада Сухопутних військ Збройних Сил України.

Максим Білоконь народився 1 квітня 1997 року у місті Ромни Сумської області.

2015 року закінчив Державний ліцей-інтернат з посиленою військово-фізичною підготовкою «Кадетський корпус» імені І.Г. Харитоненка Державної прикордонної служби України (Суми), 2019 року – Національну академію сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (Львів), опанував фах офіцера-танкіста. Служив у 1 окремій танковій Сіверській бригаді (смт Гончарівське Чернігівської обл.). Учасник ООС на сході України. З 24 лютого 2022 року, після широкомасштабного вторгнення росії в Україну, брав участь у боях з російськими окупантами. Воював на танку Т-64БВ.

27 лютого 2022 року на підступах до Чернігова почалися жорстокі бої. Підрозділи Сіверської бригади героїчно виконували бойове завдання командування: зупинити просування колон бронетехніки російських окупантів. У запеклому протистоянні екіпаж танка під командуванням старшого лейтенанта Максима Білоконя завдав відчутних втрат переважаючим силам противника. У нічному бою танкісти знищили ворожу диверсійно-розвідувальну групу, а потім влучним вогнем підбили два танки. Під час зміни позиції танк старшого лейтенанта Білоконя був уражений ворожим вогнем. Загинув весь екіпаж.

Указом Президента України №94/2022 від 2 березня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі старшому лейтенанту Білоконю Максиму Віталійовичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (помертно).

БЛОХА ЮРІЙ ІГОРОВИЧ

Молодший лейтенант, 123 окрема бригада територіальної оборони Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

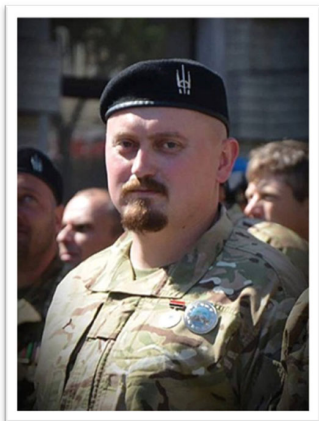
Юрій Блоха народився 22 липня 1988 року у селі Сергіївка Миколаївської області.

Професійний дитячий футбольний тренер Снігурівської спортивної школи, вчитель фізичної та допризовної підготовки.

Він був закоханий у футбол і передавав свою любов миколаївцям. Тренер навчав дітей не просто бути витривалими та фізично сильними, а й справжніми патріотами України, людьми вільними, із високими моральними принципами.

24 лютого 2022 року, після російського вторгнення в Україну, Юрій Блоха пішов служити у Баштанський батальйон 123 окремої бригади територіальної оборони. Був начальником забезпечення блокпостів у Березнегуватському районі. Чоловік не лише відважно протистояв ворогу, а й героїчно захищав побратимів. Багато воїнів завдячують йому своїми врятованими життями. На жаль, себе врятувати Юрій не зміг. 1 березня 2022 року, коли велика група ворога рухалася в напрямку блокпоста біля села Мурахівка на Миколаївщині, він разом з іншими військовими вступив у бій з окупантами. У цьому бою Юрій Блоха дістав три вогнепальні поранення, несумісні з життям.

Указом Президента України №122/2022 від 10 березня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі лейтенанту Блосі Юрію Ігоровичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

БОБАНИЧ ТАРАС МИКОЛАЙОВИЧ

Молодший лейтенант, командир батальйону Добровольчого українського корпусу «Правий сектор».

Тарас Бобанич народився 15 березня 1989 року в місті Трускавець Львівської області. Закінчив юридичний факультет Львівського державного університету внутрішніх справ за спеціальністю «Правознавство» (2011). Учасник Революції Гідності. Від 2014 року воював проти окупантів у складі 1 окремої штурмової роти Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». З липня 2014 року – командир 2 запасного батальйону ДУК ПС.

2015 року був одним з координаторів акції «Громадянська блокада Криму» – товарної блокади адміністративного кордону з тимчасово окупованою АР Крим. З 30 листопада 2019 року – заступник командира ДУК ПС з питань діяльності резервних підрозділів. Брав участь у бойових діях під час проведення АТО і ООС.

З початком повномасштабного вторгнення росії в Україну 24 лютого 2022 року Добровольчий український корпус «Правий сектор» легалізовано як окрему військову частину в лавах Збройних Сил України, навесні 2022 року сформовано 4 батальйони. У листопаді 2022 року ДУК переформатований у 67 окрему механізовану бригаду Сухопутних військ Збройних Сил України.

8 квітня 2022 року в бою проти російських військ на Ізюмському напрямку під час виконання бойового завдання підрозділом біля села Вірнопілля Харківської області Тарас Бобанич загинув, прикривши відхід своїх побратимів, які потрапили під танковий обстріл.

Указом Президента України №612/2022 від 24 серпня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі молодшому лейтенанту Бобаничу Тарасу Миколайовичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

БОНДАРУК ВІТАЛІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ

Старший лейтенант, 59 окрема мотопіхотна бригада імені Якова Гандзюка Сухопутних військ Збройних Сил України.

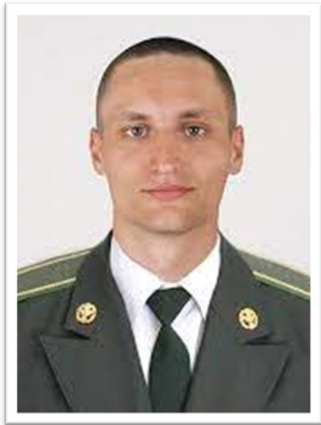
Віталій Бондарук народився 11 листопада 1997 року в селі Княжолука Івано-Франківської області.

Закінчив Львівський державний лицей з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героїв Крут (2016), Національну академію сухопутних військ імені Гетьмана Петра Сагайдачного. Після випуску з академії проходив службу у складі 59 ОМПБр, брав участь у бойових діях під час проведення ООС.

З самого початку повномасштабного вторгнення російських військ в Україну старший лейтенант Бондарук разом із військовослужбовцями свого підрозділу став на захист Києва та мужньо тримав оборону міста.

25 березня 2022 року, під час запеклих боїв за столицю нашої держави, командир мінометної батареї Віталій Бондарук впевнено керував підлеглими, завдав ворогам значних втрат у техніці та живій силі. Перебуваючи під потужним артилерійським обстрілом ворога, офіцер-мінометник вступив у бій з групою противника, прикриваючи собою бойових товаришів. Завдяки його мужності вдалося зберегти життя воїнів одного з підрозділів.

Указом Президента України №209/2022 від 4 квітня 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі старшому лейтенанту Бондаруку Віталію Анатолійовичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (помертно).

БОХОНОК ВІТАЛІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Майор, командир парашутно-десантного батальйону, 25 окрема повітрянодесантна Січеславська бригада Десантно-штурмових військ Збройних Сил України.

Віталій Бохонок народився 25 березня 1991 року у селі Павлівка Миколаївської області. Закінчив Інститут фізичної культури та спорту та військову кафедру Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського (2012). З 2014 року проходив військову службу в 79 окремій десантно-штурмовій бригаді Десантно-штурмових військ Збройних Сил України. Брав участь у бойових діях під час проведення АТО і ООС.

Під час повномасштабного вторгнення російських військ 24 лютого 2022 року майор Бохонок командував парашутно-десантним батальйоном біля смт Новоселівка Донецької області. З квітня 2022 року – командир 2 батальйону 25 окремої повітрянодесантної Січеславської бригади. В умовах переваги живої сили і техніки противника батальйон майора Бохонока утримав лінію оборони району та не допустив прориву ворога. Під час наступу противника Віталій Бохонок організував злагоджену дію мінометних розрахунків і ротних опорних пунктів, завдяки чому ворог не зміг зайняти вигідні позиції.

Віталій Бохонок прижиттєво став Лицарем ордена Богдана Хмельницького трьох ступенів (28 лютого 2019, 25 березня 2022, 21 червня 2022 року).

25 липня 2022 року під час артилерійського обстрілу поблизу смт Зайцеве Бахмутського району Донецької області Віталій Бохонок був важко поранений. Чотири дні боровся за життя, але поранення виявилось несумісним із життям.

Указом Президента України №791/2022 від 18 листопада 2022 року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі майору Бохонку Віталію Володимировичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).

[Перейти на сайт →](#)